ארכיון
רמת יוחנן

כרמה - מס. 518
2.3.73

(3)

לפרידה

כשאני מנסה לסכם את שנות קיומה של קופת-בית, מסתבר לי שיורם במשך שלוש שנות כהונתו כגזבר עזר הרבה לעיצוב דמות המוסד. הנכונות שגילו חברים לקבל את השיטה החדשה לא היתה מספיקה לולא ההבנה לצרכים והעזרה המעשית של הגזבר, וזו ניתנה לי מיורם בלב חפץ ובמידה שאיפשרה להיענות באופן מסודר לצורכי החברים.

שיתוף זה של הצוות איפשר את הביצוע המעשי, אבל היה בו הרבה יותר מזה. היה סיפוק מיוחד בעובדה שהשיתוף מתקיים במידה מלאה ובכבוד הדדי למרות פער הגילים שאנו פוחדים מפניו. בענין זה יורם, (וכן דדי ומשה בשנה האחרונה) נתן את ההרגשה שהפער איננו מהווה נימוק מפריע לעבודה טובה המלווה בהרגשה טובה.

את אלה אזכור לו.

אסתר.

כרמה מס. 549
כ"ד כסלו תשל"ד 6.12.74

חנה לוי ז"ל

ארכיון
רמת יוחנן

נפטרה בשבת, ב' כסליו תשל"ה, והובאה למנוחות

ביום ראשון, ג' כסליו.

ליד הקבר קראה אלה דברי אסתרקה:

נפטרה בגיל 84 אחרי יסורים קשים בסוף ימיה, שכאילו ריככו והאצילו סליחה על כאבי הגוף והנפש הסוערת.

חנה באה ארצה באמצע שנות העשרים עם בתה יחידתה ולמרות היותה מבית עשירים שלא ידעה עד אז עול פרנסה מהו, החליטה לעמוד ולהתמודד בכוחות עצמה. לא היה זה פשוט אז בתל אביב שלפני 50 שנים – היא תפרה בגדי ילדים והציגה אותם למכירה בחנות משלה. לאחר שנים עברה לנהל ולהחזיק בתי פנסיון קטנים ובלבד שהתפרנס בכוחות עצמה ולא להזדקק לעזרה.

מתמיד נלחמו בה שני הכוחות המנוגדים זה לזה: הכרתה וגאוותה על היוחסין שלה מבית הוריה, הוא בית יוסקוביץ, משושלת רבנים ידועה במרכז פולין, שראתה בה משפחה מפוארת ביותר הן בתורה והן בנכסים, ובין הכרתה הברורה שיש לעבוד, כי העבודה היא בעצם העיקר לאדם ולארצנו בפרט.

תהיה נשמתה צרורה בצרור החיים. אדם אשר השאיר אחריו בת ונכדים אינו יכול להיות מחוץ למעגל החיים וזכרונותיו.

כמו כן מתחילים ללמוד: אסתרקה קרוא באוניברסיטת חיפה, רמי ברבר ואבנר אחיטוב - באוניברסיטת תל אביב (כשתיגמר השביתה...) כרמה 725 ז' כחשון תשמ"ו 25.10.85